

Remissyttrande

Datum
2018-04-09

Dnr
612-2018
Ert Dnr
Ju2018/01005/L4
Direkt
010-698 61 00

Mottagare
Regeringskansliet
Justitiedepartementet
103 33 Stockholm

Handläggare
Catarina Pernheim
Juridiska enheten

Yttrande över En ny kustbevakningslag (utkast till lagrådsremiss)

Sammanfattning

Havs- och vattenmyndigheten tillstyrker i huvudsak de förslag som lämnas i utkastet till lagrådsremiss, men anser att vissa frågor behöver belysas ytterligare.

Havs- och vattenmyndighetens inställning

Generella synpunkter

Havs- och vattenmyndighetens ansvar vid brottsutredningar

Havs- och vattenmyndigheten och Kustbevakningen har redan i dag ett nära samarbete vad gäller tillsyn och kontroll av yrkesfisket och välkomnar därför att Kustbevakningen får ett direkt brottsbekämpande ansvar vad gäller fiskebrotten. Här bör dock lyftas fram att det är Havs- och vattenmyndigheten som har det övergripande nationella ansvaret för genomförandet av gemenskapens fiskerikontroll och med ansvar för genomförandet av landnings- och marknadskontroll. Kustbevakningen ansvarar för sjökontrollerna, ofta med stöd av underlag som Havs- och vattenmyndigheten tillhandahåller. Kustbevakningen kan även kontrollera landningar och kontrollera transportdokument om Havs- och vattenmyndigheten överlåter detta åt Kustbevakningen.

Så som regeringen framhåller på s. 76 är regleringen av fiskebrott komplicerade, med många direktverkande EU-föreskrifter som måste beaktas i brottsutredningarna. Havs- och vattenmyndigheten bistår därför både Kustbevakningen, åklagare och utredande poliser med stöd i samband med att dessa myndigheter utreder brott mot fiskerilagstiftningen. Det hade därför varit önskvärt om det av remissen framgick vilket ansvar som Havs- och vattenmyndigheten har i samband med utredningarna av misstänkta brott.

Tillsyn över inlandsvatten

Fiskeriverket (avvecklades 2011-06-30) har föreslagit att Kustbevakningen får ett självständigt ansvar för fiskerikontrollen i Vättern, men regeringen menar att det är effektivare om andra myndigheter ansvarar för kontrollen i Vättern. Om regeringen med andra myndigheter avser Länsstyrelsen så är det nödvändigt att Länsstyrelsens kontroll och tillsyn av fisket i Vättern tydliggörs.¹ Anledningen är att det i dag inte finns någon myndighet som har något uttalat ansvar för fisketillsynen i Vättern. Länsstyrelsen har i uppdrag att bedriva fiskevård och förordna fisketillsynsmän. Fisketillsynsmännen är emellertid sällan anställda av Länsstyrelsen utan bedriver oftast sina tillsynsuppdrag ideellt, dock i flera fall i nära samarbete med Polismyndigheten. Havs- och vattenmyndigheten har inte något uppdrag att utöva tillsyn och kontroll i inlandsvatten och har alltså inte heller något mandat att överlåta sådan kontroll till en annan myndighet. Regeringen bör därför tydligt uttala vilken myndighet som har ansvaret att bedriva tillsyn och kontroll.

Detaljerade synpunkter

9.2 Vilka brott som ska omfattas av det direkta brottsbekämpningsområdet

Vattenförorening och annan miljölagstiftning

HaV noterar att det i förslaget inte framgår om Kustbevakningens direkta brottsbekämpande ansvar också rör brott i Natura 2000-områden eftersom det saknas en hänvisning till 29 kap. 4 § första stycket 1 miljöbalken.

Jakt och fiske

Havs- och vattenmyndigheten instämmer i regeringens bedömning att Kustbevakningen har en kompetens och resurser som på ett naturligt sätt kan komma till nytta i bekämpningen av fiskebrott och därför bör ingå i myndighetens direkta brottsbekämpning.

Enligt 3 kap. 1 § första stycket 4 c) förslag till kustbevakningslag (2018:000) ska kustbevakningens direkta brottsbekämpningsområde också omfatta brott som rör lagen (1994:1709) om EU:s förordningar om den gemensamma fiskeripolitiken. Av prop. 2015/16:118 s. 144 f.

Sanktionsavgifter för andra aktörer på fiskets område än yrkesfiskare, framgår att tillämpningsområdet för denna lag är avgränsat till att gälla marknads- och strukturåtgärder som innefattar annan verksamhet än fiske och straffbestämmelserna omfattar därför överträdelser som begås av

¹ Behovet av tydliggörande omfattar också Hjälmarens och Storsjön, där det bedrivs yrkesfiske och fritidsfiske på allmänt (fri)vatten.

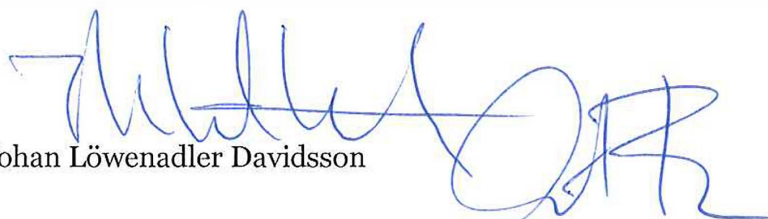
andra aktörer inom fiskerinäringen än yrkesfiskare och som äger rum efter det att fångsten har landats. Enligt Havs- och vattenmyndighetens uppfattning har vissa brott i direkt anslutning till landningarna av fiskeriprodukter en naturlig anknytning till den verksamhet som Kustbevakningen redan i dag bedriver gällande fiskelagstiftningen och bör därför ingå i Kustbevakningens brottsbekämpningsområde. Det vore dock önskvärt med ett förtydligande om den direkta brottsbekämpningen ska avse alla överträdelser som rör lagen (1994:1709) om EU:s förordningar om den gemensamma fiskeripolitiken eller begränsas till brott i anslutning till lossning, lastning och transport av fiskeriprodukter.

Övrigt

Hänvisningen till miljöbalken i 3 kap. 1 § första stycket 3 b) förslag till kustbevakningslag (2018:000) bör rätteligen vara "29 kap. 1 § första stycket 1 miljöbalken, samt 29 kap. 2 – 2 b §§, 4 § första stycket 1 j såvitt avser otillåten användning av blyhagel, 4 a § och 8 § första stycket 12 och 13 samma balk".

Beslut om detta yttrande har fattats av biträdande generaldirektören Johan Löwenadler Davidsson efter föredragning av verksjuristen Catarina Pernheim. I den slutliga handläggningen av ärendet har även enhetschefen Sara Grahn deltagit.

Johan Löwenadler Davidsson

Catarina Pernheim

